

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 10(267) 18 octombrie 2013

Cuvioasa Maica noastră Parascheva cea nouă

14/27 octombrie

Aceasta cu adevărat mare și vestită între femei, Cuvioasa și pururea pomenita Parascheva, s-a născut într-un sat al Traciei, numit și din vechime și acum Epivata. Părinții fericitei erau de neam bun și măriți, înavuțiți cu foarte mulți bani și averi; mai mult însă îi marea și îmbogățea drept cinstirea lui Dumnezeu și a fi și a se numi creștini. Aceștia dar aducând la lumină pe cuvioasă, întâi au renăscut-o prin scaldătoarea cea dumnezeiască, apoi pe cale înaintând, o învățară toată îmbunătățirea și așezarea cea după Dumnezeu; iar după ce a trecut al zecelea an, ades mergea cu maica sa la biserică Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și a auzit aceste dumnezeiești binevestiri: "Cel ce voiește a veni după Mine, să se lepede de sine și să ridice crucea să-și să urmeze Mie". Îndată toată a fost cuprinsă de aceasta și ieșind din biserică, întâlnind un sărac, ascunzându-se de maica sa și dezbrăcând hainele strălucite și luminate ce purta, le-a dat lui și ea a îmbrăcat pe ale aceluia, luându-le pe acestea cu oarecare meșteșugire înțeleaptă.

Iar după ce a venit acasă și au văzut-o părinții într-un astfel de chip s-au îngrozit și au bătut-o ca să nu mai facă așa. Ea însă nu numai de două ori, ci de trei ori, și de multe ori, se zice că dezbrăcând hainele sale, le-a dat săracilor, întru nimic socotind pentru aceasta, ocările, îngrozirile și nesuferitele bătăi ale părinților. Și acestea, adică în casa părintească erau ca niște preîntâmpinări ale roadelor ce mai pe urma erau să odrăslească în ea și pășiri spre trecerea peste om. Apoi fiindcă nu mai putea suferi durerea duhului în suflet, fără știrea părinților și al celor de un sânge cu ea, și a mulțimii slugilor, a ajuns la Constantinopol, unde gustând toate bunătățile cele după Dumnezeu, îndestulându-se de dumnezeieștile și sfințitele biserici și moaștele sfinților și fiind binecuvântată de sfinții bărbați cei de acolo și întărindu-se cu rugăciunile lor, a ieșit din cetate și a trecut în Calcedon de cealaltă parte și de acolo a venit la Iraclia din Pont, călătorind cu picioarele sale. Iar părinții ei înșiși și prin alții (ca nevoia este lesne iscoditoare), mult trudindu-se și locuri din locuri schimbând și cetăți și sate calcând și neaflând-o, s-au întors acasă. Iar preafericita fecioară venind la Iraclia din Pont și sosind la un oarecare locaș dumnezeiesc al Maicii lui Dumnezeu și intrând în el cu bucurie duhovnicească, s-a așezat pe pământ și l-a udat cu lacrimi; apoi s-a sculat și prin ruga sa umplându-se de har, cinci ani întregi a petrecut cu răbdare într-acest sfânt locaș, tot felul de îmbunătățiri săvârșind; căci întru rugăciunile de toată noaptea făcea stări statornice și de diamant, ajunări neîncetate, bătăi în piept, țipete, tânguiuri cu lacrimi nestinse, iar culcarea jos pe fața pământului, cine după vrednicie va povesti; obiceiul smerit, cugetul cumpătat, curățenia inimii și plecarea ei spre Dumnezeu. Iar acum din destul de acestea desfătându-se a trimis Dumnezeu pe cei ce aveau să o ducă la Ierusalim; căci această dorință o avea și ruga pe Dumnezeu și pe Maica Lui de aceasta. Deci așa pregătită a ieșit din biserică și îngrădită cu ajutorul de sus, a ajuns la Ierusalim și îndestulându-se de toate cele sfinte și bune ale Ierusalimului, unde și blândețele picioare ale Mântuitorului meu Hristos au călcat" și saturându-se și zburdând prin pustiiul Iordanului ca o pasăre, a nimerit la o viață cinstită de

călugărite pustnice și aci a intrat. Însa cât s-a nevoit aci, prin care pe vrăjmașul diavol până în sfârșit l-a stins, care mai înainte cu ispite multe și de tot felul a năvălit asupra ei, neputând a le da în scris toate, puține oarecare din ele spre pomenire vom adăuga aci. Băutura întrebuița apa de izvor, și de aceasta foarte puțina; trebuința așternutului o împlinea o rogojină, iar îmbrăcămintea era o haina și aceasta foarte zdrențăroasă, cântarea pe buze neîncetată, lacrimile de-a pururea. Peste toate acestea înflorea dragostea, iar vârful îmbunătățirilor, smerita cugetare le cuprindea pe toate acestea.

Deci mulți ani răbdând în arătata mânăstire a călugăritelor și nevoindu-se prin foarte multe fapte bune, plinind al douăzeci și cincilea an al vârstei, a ieșit de aci și a venit la Ioppe și intrând într-o corabie a început a pluti pe calea ce ducea spre casă, și a ajuns cu corabia la limanul patriei sale după ce a suferit multe primejdii ale sfărâmării de corabie, în mare. Apoi pururea pomenita a venit la Constantinopol, și după ce a cercetat dumnezeieștile locașuri și pe sfinții bărbați a plecat și a venit la oarecare sat anume Calicratia și acolo la biserică sfinților și întru tot laudaților Apostoli s-a sălășluit, nesocotind petrecerea părinților de bun neam și batjocorind înțelepțește uneltirile vicelanului înșelător. Deci doi ani a petrecut acolo neîntinată porumbiță și din potopul acestor curgătoare zburând a odihnit cortul ceresc, încredințând sfânt sufletul sau mâinilor îngerești și prin ei locașurilor celor veșnice și dumnezeiești; iar trupul cel din pământ și înfrumusețat cu dumnezeiești îmbunătățiri l-a ascuns în pământ. Multă vreme după aceasta a trecut

și cineva, rău cheltuind viața și obșteasca datorie împlinind, a fost îngropat aproape de cuvioasă; dar ea n-a vrut a-l suferi, prea vitează; ci oarecăriu din bărbații sfinți arătându-se în vis: "Ridica, i-a zis, trupul acesta și-l aruncă; ca soare fiind și lumina nu pot suferi întunericul și murdăria". Însa zăbovind acel dumnezeiesc bărbat, divina arătare a cuvioasei socotind-o vedere obișnuită, sau vis normal, și a doua, și a treia iarăși sfânta l-a strigat și cumplit l-a îngrozit. Și după ce călugărul și-a venit în sine după cum se cuvine și din numele cuvioasei, care îi arata cu degetul locul, prea degrab s-a sculat și cu sânguință a descoperit poporului vedenia de acolo, care cu toții obștește alergând ca la o vistierie foarte înavuțită au săpat pământul. Iar după ce s-a apropiat de sicriu, se umplea de mireasmă, și acel sfânt trup al cuvioasei aflându-l întreg cu totul păzit, cu mâini cucernice l-au adus în biserică Sfinților Apostoli, umplând aerul de miresme și tămâieri și cântând dumnezeiești psalmi. Însă câte minuni a săvârșit după așezarea moaștelor ei aici, Dumnezeu minunilor prin ea și până acum săvârșește, cu neputință este în scris a le da; căci covârșesc, ca să zicem așa și numărul stelelor și nisipul mării. De vreme ce vindeca șchiopi, surzi, ciungi, ologi și tot felul de boli, încă și cele atingătoare de moarte; și în scurt a zice, depărtează toată neputința nevindecată, numai a atingerea raclei, care nu încetează, nici va înceta, îmbelșugat a vărsa tămăduiri, cu harul lui Iisus Hristos, Celui ce a preamărit-o.

Despre aceea, ca sfințele moaște ale cuvioasei aflate în cetatea Târnovei, capitala oarecând a crailor bulgari, s-a strămutat de aci la Belgrad, și de acolo în orașul Constantinopol, povestesc Evtimie și Rafail; asemenea și Meletie al Atenei și Dositei patriarhul Ierusalimului. Tot la același loc aflăm și povestire de strămutarea moaștelor ei din orașul Constantinopol aici la Iași. Adică, "Patriarhul Constantinopolului Partenie bătrânul, luând bani de la domnitorul Moldaviei Vasilie, cu cuvânt ca să plătească datoriile Patriarhiei, spânzurând de zidul Fanarului din Constantinopol sfințele moaște, ce se păzeau în Patriarhie, le-a trimis aici către stăpânitorul Moldoaviei".

Iată ce zice despre aceasta Cantemir domnitorul Moldovei: "Sfânta Parascheva, precum aflăm din cărțile bisericești, era stăpâna satului Epivatelor, pe care apoi l-a câștigat marele Apocavcos, Voievodul însuși stăpânitorul Andronic Paleologul. Sultanul Murad al IV-lea a dat voie domnitorului Moldaviei, Vasilie, să strămute sfințele ei moaște din biserică patriarhala a Constantinopolului; le-a câștigat acestea pentru cele multe și mari binefaceri și slujbe făcute sfintei biserici celei mari; că din însăși veniturile sale a plătit peste 260 pungi ce datora ea turcilor și creștinilor. Însă fiindcă la turci este oprit a strămuta mort peste trei mile, afară de trupul sultanului, a cheltuit peste 300 de pungi la Poarta otomană, ca să ia voie pentru strămutarea sfințelor moaște și ca să ia poruncă către un Capugibașa, ca să le însoțească la Moldavia. Toata povestirea aceasta a strămutării acesteia este zugrăvită pe peretele de amiazăzi al bisericii Sfinților Trei Ierarhi, unde se afla sfințele ei moaște. Între alte lucruri se înfățișează acolo și Capugibașa cu ofițerii lui, mergând la petrecerea sfințelor moaște".

(continuare în pag. 4)

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la
Curierul Ortodox

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

14 octombrie

În ziua prăznuirii Acoperemântului Maicii Domnului, ÎPS Vladimir a liturghisit la catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

13 octombrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Biserica cu hramul „Acoperemântul Maicii Domnului” din Chișinău, aflată pe locul fostei biserici militare din capitală. După Liturghie, Vlădica Vladimir a sfințit piatra de temelie a viitoarei biserici care se va înălța pe locul exact al aflării vechiului sfânt lăcaș.

11 octombrie

În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir a efectuat o vizită de lucru la mănăstirea „Sf. Mare Mucenic Gheorghe” din s. Suruceni, r. Ialoveni

10 octombrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan vizita Principelui Radu și a Principesei Margareta a României.

8 octombrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a vizitat Mănăstirea „Marta și Maria”, Hagimus, unde a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

6 octombrie

În dimineața zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului” din Padova, Italia, cu ocazia aniversării unui deceniu de activitate al acestui sfânt lăcaș.

2 octombrie

ÎPS Vladimir a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

30 septembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în parohia „Sf. Cuv. Parascheva”, din com. Ciorescu, mun. Chișinău.

29 septembrie

Întâistătorul a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”.

27 septembrie

În ziua când plinătatea Bisericii Ortodoxe prăznuiește Înălțarea Sfintei Cruci, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală „Sf. Cneaz Alexandru Nevski” din Bender.

26 septembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir s-a întâlnit cu contingentul preoților militari ai Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove pe poligonul Armatei Naționale de la Bulboacă. Acolo Întâistătorul și preoții au participat la o serie de antrenamente și manevre supravegheate de conducerea militară a poligonului.

25 septembrie

În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan un grup de specialiști de la Ministerul Justiției, secția Organizații Necomerciale.

24 septembrie

În dimineața zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie la așezământul monahal cu hramul „Sf. Prooroc Ilie” din s. Nicoreni, r. Drochia.

22 septembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit un serviciu divin praznical, prilejuit de aniversarea a o sută de ani de la întemeierea bisericii „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din satul Malcoci, raionul Ialoveni.

21 septembrie

Vlădica Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie la catedrala Mitropolitană din Chișinău.

18 septembrie

Vlădica Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan mai mulți cititori și binefăcători ai Bisericii Ortodoxe din Moldova.

AU FOST DECORAȚI

13 octombrie

Părintele Victor Luchin, parohul bisericii „Acoperemântul Maicii Domnului” din Chișinău, a fost ridicat în treapta de Protoiereu, iar părintele Veaceslav Rotari s-a învrednicit de a purta Cruce cu Pietre Scumpe.

8 octombrie

Egumena Marta (Cușnir), stareța mănăstirii „Marta și Maria”, Hagimus, a fost decorată cu dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe.

6 octombrie

Prot. Vasile Șestovschi, parohul bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din Padova, Italia a fost decorat cu Ordinul „Meritul Bisericesc” gr. II,

30 septembrie

Prot. Mitr. Vasile Stamati, paroh al bisericii „Sf. Cuv. Parascheva”, din com. Ciorescu, mun. Chișinău, a fost decorat cu Ordinul „Meritul Bisericesc”. Egumenul Sebastian (Moroșanu), economul mănăstirii Noul Neamț (Chițcani) a fost decorat cu dreptul de a purta mitră și ridicat în treapta de arhimandrit.

Stareții din cuprinsul Eparhiei Chișinăului au fost decorați cu medalia comemorativă „Mitropolitul Gavriil Banulescu-Bodoni”. Colaboratorii Serviciului de Protecție și Pază de Stat, decorați cu medalia comemorativă „Mitropolitul Gavriil Banulescu-Bodoni”, prilejuită aniversării a 200 de ani de la înființarea Eparhiei de Chișinău și Hotin.

29 septembrie

Prot. Mitr. Teodor Pelin, Protopop de Criuleni și Dubăsari cu ocazia aniversării a 40 de ani de viață a fost decorat cu ordinul „Meritul Bisericesc”, gr. II.

27 septembrie

ÎPS Arhiepiscop Sava de Tiraspol și Dubăsari a fost decorat cu Ordinul Recunoștinței pentru munca depusă spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

25 septembrie

Specialiști de la Ministerul Justiției, secția Organizații Necomerciale: Grițco Elena – șef secție, Victor Ursachi și Cereteu Nina cu medalia comemorativă „Mitropolitul Gavriil Banulescu-Bodoni”, prilejuită aniversării a 200 de ani de la înființarea Eparhiei de Chișinău și Hotin.

24 septembrie

Părintele Arhimandrit Rafail de la măsăstirea „Sf. Prooroc Ilie” din s. Nicoreni, r. Drochia a fost decorat cu Ordinul „Meritul Bisericesc”.

22 septembrie

Prot. Andrei Oistric, parohul bisericii „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din satul Malcoci, raionul Ialoveni a fost decorat cu dreptul de a purta cruce cu pietre scumpe. Arhim. Pimen (Gobjilă), nevoitor al Mănăstirii Saharna, a fost decorat cu Ordinul „Meritul Bisericesc”.

ADUNAREA ORDINARĂ A PREGOȚILOR DIN CUPRINSUL PROTOPOPIATULUI NISPORENI

Luni, 30 septembrie, clericii din protopopiatul Nisporeni, în frunte cu protopopul, protoiereul mitrofor VITALIE Cozari, cu binecuvântarea

Prea Sfințitului PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni, s-au adunat la parohia cu hramul „Sfântul Ierarh Nicolae” din satul Bălăurești raionul Nisporeni.

În cadrul acestei adunări, Protoiereul VITALIE Cozari, a transmis preoților mesajul de mulțumire a Preasfințitului PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni, preoților și creștinilor ce au luat parte la organizarea drumului crucii în cuprinsul episcopiei noastre.

Alături de anunțul menționat părintele protopop a vorbit preoților despre organizarea de a se face curățenie la răstignirile și fântânile din sate pentru a fi sfințite.

Preoților li s-a prezentat de către Protoiereul Vitalie Cozari, modelul de pătimire și jertfire a unor preoți din timpul prigoanei comuniste, îndemnându-i la o credință temeinică, jertfitoare și mărturisitoare.

Adunarea trimestrială a preoților Eparhiei de Bălți și Fălești

Vineri, 11 octombrie 2013, a avut loc adunarea ordinară a preoților Eparhiei de Bălți și Fălești, fiind prezidată de Preasfințitul Marchel. Pe ordinea de zi au fost dezbătute mai multe subiecte de ordin moral-social, problema emigrației, situația demografică din țară, cauzele scăderii natalității, rata mare a divorțurilor ș.a. Printre cei prezenți s-a numărat experți pentru probleme morale și sociale, din sfera medicală – dr. Petru Nedelciuc și cea socială – demograful Valeriu Sainsus.

După citirea referatelor au fost propuse câteva măsuri de minimalizare a acestor tendințe negative. La sfârșit s-a adus la cunoștință despre protestele credincioșilor și clericilor în fața Palatului Republicii pentru anularea pedepselor în favoarea propagandei homosexualității. În

semn de solidaritate cu protestatarii s-a intonat rugăciunea către Maicia Domnului „Cuvine-se cu adevărat”.

Școala are trei lucruri deodată: o casă, o carte și un dascăl

Joi, 26 septembrie 2013, la Liceul Teoretic "Pantelimon Halippa" din satul Cubolta, r-nul Sîngerei a avut loc "Primul atelier de formare continuă a profesorilor

de Religie" din anul de studii 2013-2014. Ora demonstrativă a fost susținută la clasa VI-a, de Preotul Serghei Valuța, profesor de Religie la instituția dată, care este și paroh la biserica "Sf. și Dreapta Elisabeta" din localitatea sus menționată. Subiectul lecției a fost "Fericirile – trepte spre împărăția cerurilor", după care a urmat o activitate extracurriculară. Au fost prezenți majoritatea profesorilor de religie, metodistul și blagocinul r-lui Sîngerei Prot. Maxim Guzun și reprezentantul Direcției Educației Sîngerei – doamna Margareta Albu. Toți cei prezenți au rămas plăcuți surprinși și au mulțumit gazdei pentru organizare. Credem că este un început bun.

Seminar în orașul Leova

În data de 26 septembrie 2013 în raionul Leova în cadrul liceului M. Eminescu s-a desfășurat un seminar cu tematica „Religia în școală”. Seminarul a avut loc la inițiativa direcției de învățământ în colaborare cu inspectorul raional al departamentului catehizare și

învățământ protoereul Iurie Hemei.

Seminarul a fost condus de doamna Ana Florea director adjunct al direcției de învățământ r. Leova. Oaspeti la acest seminar au fost doamna Angela Levina, șefa departamentului mitropolitan „Învățământ și Religie”, însoțită de preotul Dumitru Tolico, preotul Grigorie Costin și doamna Maria Șalarul – președintele AO Societatea Culturală „Vasile Militaru”. Pe parcursul seminarului s-a prezentat diferite tehnici de predare cât și importanța Religiei în școală. S-au prezentat mai multe cărți care vin în ajutorul profesorului de religie. În incheiere preotul Iurie Hemei a mulțumit formatorilor pentru informațiile utile care au fost prezentate dar și preoților și profesorilor care au luat parte la acest seminar.

Prot. Iurie Hemei

A fost sfințit școala Primară „Alexei Mateevici” din Cahul

În data de 19 septembrie a.c., în Cahul a fost sfințit școala Primară „Alexei Mateevici”. La inițiativa doamnei director Lilia Arteni, a doamnei profesoare Păstru Raisa și a cadrului profesoral slujba sfințirii a fost săvârșită într-o zi de lucru de către părintele Vadim Beresteanu de la Catedrala Episcopală din oraș și de părintele Iurii Cșeminschi, proaspăt hirotonisit pentru parohia Cucoara.

„Primirea călduroasă din partea profesorilor de care ne-am bucurat denotă patronatul și intuiția implicării și prezenței acestuia în activitatea instituției” – a spus părintele Vadim în cuvântul său de final, iar patronul școlii este renumitul teolog, poet și scriitor al pământului nostru Alexei Mateevici, ale cărui versuri sunt notorii și peste hotarele țării și care au formulat

imnul R. Moldova. Trebuie să menționăm faptul că în această școală învață 187 de copii repartizați în 8 clase și peste 20 de lucrători muncesc în această instituție.

Adunare cu slujitorii din blagociniile Ocnîța și Dondușeni

La Reședința Episcopală din orașul Edineț, a avut loc joi, 3 octombrie 2013, adunarea slujitorilor din

blagociniile de Ocnîța și Dondușeni, prezidată de către Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni. În cadrul întrunirii, după ce a trecut în revistă un scurt bilanț al vizitei Prea Fericitului Chiril, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, în Republica Moldova, Ierarhul a pus în discuție aspecte privind disciplina clerului, obligativitatea ținerii unei evidențe stricte a bunurilor parohiei și despre rapoartele de activitate ce vor fi prezentate Prea Sfinției Sale în luna decembrie de către toți blagocinii, secretarii, șefii de sector și președinții Departamentelor Eparhiale.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

Școala Duminicală la Dubăsarii Vechi

Din luna octombrie 2013, în satul Dubăsarii Vechi pe lângă biserică s-a deschis o școală Duminicală pentru copiii. Toate s-au născut din necesitatea de a se preda ore adăugătoare de religie și din imposibilitatea de a satisface această dorință a copiilor în școală.

Școala v-a activa pe tot parcursul anului, lecțiile desfășurându-se sâmbăta în prima jumătate a zilei. Localul unde se petrec lecțiile este Centru Social "Nadejda", care este situat alături de biserică și care s-a oferit cu amabilitate să ne găzduiască.

La școala duminicală se predau lecții de religie și de pictură. Lecțiile de religie sunt ținute de profesoara de religie dna Maria Muravschi, iar cele de pictură sunt predate de profesoara de pictură din cadrul școlii de Arte din Dubăsarii Vechi dna Vera Halupa.

Pictura a fost introdusă grație unui proiect de colaborare dintre Departamentul Relații Culturale al Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove și compania "Art Atribut", care oferă un sprijin material în asigurarea școlii cu materialele necesare.

Pentru elevii din Dubăsarii Vechi acest proiect este o alternativă, deoarece nu toți elevii doritori de a face pictură au această posibilitate la școala de arte, unde studiile sunt contra plată, dar aici la școala duminicală lecțiile se petrec gratis.

În programa de activitate a școlii pe parcursul anului vor fi și lecții de muzică în preajma diferitor sărbători creștine, unde copiii vor învăța colinde și alte cântări religioase. Scopul de activitate a școlii este de a cultiva sentimentul religios în copii, de a da naștere noilor talente în arta plastică, unde vor învăța toate regulile necesare în pictură și de a se cultiva toate valorile culturale – religioase în rândul elevilor.

Mulțumim din suflet administrației companiei «Art Atribut» și părintelui Nicolae Ciobanu, Șeful Departamentului Relații Culturale al Mitropoliei Moldovei și sperăm că acest început de școală să aibă o bună continuitate, iar copiii să se bucure de mari succese și realizări.

A consemnat prof. de religie Muravschi MARIA

Program festiv "Iubiți învățători"

Este o tradiție frumoasă, respectată cu strictețe de către întreaga societate, de a-i omagia, la început de brumărel, pe cei ce veghează la verticalitatea intelectuală a neamului, pe cei ce contribuie – pas cu pas, zi de zi – la edificarea Viitorului acestei țări.

La data de 02.10.2013 în incinta Seminarului Liceal de Teologie Ortodoxă, pe aripile frunzelor de toamnă au fost aduse aceluia ce ne îndrumă și ne învață arta adevărată – cea de a deveni om, cele mai sincere felicitări cu ocazia Zilei internaționale a profesorului.

La manifestația prijeluită acestui eveniment, au participat clasele de liceu, iar cei ce au adus pe buzele profesorilor un zâmbet și voie bună au fost elevii clasei a XI-a, împreună cu dirigintele Nelly Talpalaru, care au pregătit o surpriză pentru scumpii profesori. Cîntecul îmbinat cu poezia și voia bună i-a dat seratei un șarm deosebit.

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

ARHIEPISCOPUL LEAPIDEVSKI SERGHIE

Brencianinov (1857). În anul 1861 primește hirotonia de episcop, fiind împuternicit să conducă cu episcopia de Kursk, apoi este transferat ca arhiepiscop la Cazan. Prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe ruse la 21 august 1882 este transferat la episcopia Chișinăului și Hotinului.

Venind la Chișinău a avut mult de lucru până ce potoli tulburarea ce se produse în sufletele moldovenilor pe urma măsurilor nesocotite ale "moldoveanofagului" său înaintaș Pavel Lebedev. El îngădui basarabenilor de a se ruga lui Dumnezeu în limba lor.

În Basarabia Serghie a fost cunoscut ca un "bisericaș" riguros, nu admitea abateri de la rânduielile tipiconale. Era bun predicator, obliga preoții, în special pe cei de curând hirotoniți, să se implice în activitatea școlilor sătești.

LEAPIDEVSKI Serghie (din botez - Nicolaoe) (1820 - 1898), scriitor bisericesc, predicator, ierarh al Bisericii Ortodoxe.

S-a născut în familia protoiereului Iacov Leapidevski. A primit educație la Academia Teologică din Moscova După absolvirea Academiei a activat ca inspector, apoi ca rector al acesteia. În timpul aflării sale la cârma Academiei aceasta a fost vizitata de faimosul scriitor bisericesc episcopul Ignatie

În 1884 s-a pus în aplicare un nou Regulament pentru seminariile teologice rusești. De data aceasta, ierarhii locului au primit drepturi depline în conducerea și organizarea seminariilor din eparhiile lor. Tot în același an a luat ființă un nou tip de școala primară, numită "bisericească-parohială", urmărind regenerarea sufletească și desăvârșirea morală a poporului.

Supravegherea acestor școli a fost a fost

încredințată preoților, care au fost îndatorați să predea Religia. Adept al formelor populare de educație religioasă pentru adulți,, organizează pe lângă biserica "Sf. Teodor Tiron" (Ciuflea) din Chișinău seri de meditație și conferințe duhovnicești. În 1887 pe lângă școala eparhială de fete s-a înființat o "școală de aplicație" pentru elevetele care voiau să devină învățătoare.

Numele ÎPS Serghie rămâne în istoria Bisericii din Basarabia legat de o faptă reprobabilă - închiderea tipografiei eparhiale (13.01.1883) sub pretextul că "nu mai are nevoie de ea".

La 12 ianuarie 1891 este transferat la episcopia Hersonului și Odesei, iar peste doi ani devine Mitropolit al Moscovei și Kolomnei (1893). A trecut la cele veșnice la 11 februarie 1898, la Moscova. Este înmormântat în Biserica Adormirii Maicii Domnului din Lavra Sfântului Sergie (Serghiev Posad).

De la ÎPS Serghie au rămas o serie de lucrări toate scrise în limba rusă: О поминовении, усопших, Москва, 1844; О побуждении к выполнению нравственного закона, в Прибавлении к творениям святых отцов, 1851, часть X; О клятве, ibidem, 1853, ч. XII; О терпении в молитве, ibidem, 1855, ч. XIV; О любви к Богу испытываемой скорбями, ibidem, 1856,

ч. XV; О произвольных обетах, ibidem, 1858, ч. XVII; О таинстве елеосвящения, ibidem, 1858, ч. XVII; Ответ на письма князя-писателя относительно латинского учения о папе, ibidem, 1859, ч. LXVIII; Об исхождении Святого Духа, ibidem; Брак и безбрачие лиц духовных, ibidem, 1860, ч. XIX.

A participat la traducerea Bibliei în limba rusă, și a tradus din opera Sfinților Părinți: Efreim Surul; Ioan Scărarul, Fericitul Teodorit ș.a.

Tot lui aparțin și unele volume de predici. Cuvintele Serghie, епископа Курского, Москва, 1870; Слова и речи Сергия архиепископа Херсонского и Одесского, Одесса, 1893 ș.a.

Bibliogr

1. Полный Православный Богословский Энциклопедический Словарь. Том II, Москва, 1992.

2. Миловский, Николай, *Высокопреподобный Сергий, митрополит Московский*, în *Вера и Церковь*, 1899, книга 1-я, январь.

3. Păcurariu, Mircea. *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*. Vol. 3 (secolele XIX și XX), București, 1994

4. Buzilă, Boris. *Din Istoria vieții bisericești din Basarabia*. Chișinău-București, 1996.

Fuștei Nicolae

EPISCOPUL POLOJENSKI ISAKIE

POLOJENSKI Isakie (23.01.18-28, Peterburg - 11.05.1894, Novgorod), pedagog, ierarh al Bisericii Ortodoxe.

S-a născut în familia unui preot din eparhia Peterburg.

A studiat la Seminarul Teologie din Peterburg pe care l-a absolvit în 1849. În aceeași an este înscris în lista studenților Academiei Teologice din Peterburg. În timpul studenției a primit tundera în călugărie (14.09.1851).

După terminarea studiilor (1856), i se conferă titlul științific de Magistru în Teologie și este repartizat la școala de la mănăstirea Kirilobelozersk. Peste un an este numit profesor la Seminarul Teologie din Novgorod. La 14 martie 1856 este ridicat la treapta de arhimandrit și numit inspector la Seminarul Teologic din Stavropol apoi devine rector al Academiei Teologice din Kazan (01.05.1863).

Peste câteva zile după ce împlinise 8 ani de activitate la această Academie este hirotonit ca episcop de Mezdok, vicar al episcopiei de Kaukaz (09. 05. 1871) După zece ani de activitate în această funcție este numit episcop de Enisei și Krasnoiarsc (30.05.1881).

La 21 ianuarie 1892 este numit episcop al Chișinăului și Hotinului. În timpul scurtei sale arhipăstorii în Basarabia au continuat lucrările de reparație la catedrala din Chișinău și la paraclisul reședinței episcopale. S-a pus bazele unui comitet de conducere și îndrumare a activității de combaterea a sectelor. Deseori făcea vizite canonicale la parohiile din eparhie.

La 21 noiembrie 1892 este numit episcop de Astrahan și Enotaeusc. Din cauza unui accident vascular, în timp ce citea un Acatist în fața Icoanei "Maicii Domnului de la Hârbovăț" a fost paralizat, astfel că nu i-a fost dat să ajungă la Astrahan. La 19 decembrie

1892 este pensionat și a trăit la mănăstirea Hârbovăț până în 1893 când i s-a oferit un loc de stareț la mănăstirea Tihvinski din eparhia Novgorod unde a încetat din viață la 11 mai 1894.

De la PS Isakie au rămas foarte puține lucrări. Putem numi doar una: Преосвященный (Иоанн) Стефан Яворский, митрополит Рязанский и Муромский местоблюститель патриаршего всероссийского престола (teza de magistru), СПб, 1853.

Bibliograf.

1. *Список архиепископов Иерархии Всероссийской*. СПб, 1896.

2. *Церковные Ведомости*. Nr.48. 1892: nr. 5, 1893

3. Buzilă, Boris. *Din istoria vieții bisericești din Basarabia*, Chișinău-București, 1996.

Fuștei Nicolae

EPISCOPUL POLOJENSKI ISAKIE

Studiile teologice începătoare le-a făcut la Seminarul din Ecaterinoslav, iar pe cele superioare la Academia Teologică din Moscova, pe care a absolvit-o cu titlul de Candidat în Teologie (1844).

Între anii 1844 - 1850 a fost secretar personal al cunoscutului diplomat și gânditor român Alexandra Scarlat Sturdza, care a trăit în Rusia. Apoi devine profesor la Seminarul Teologic din Chișinău (1.12.1850) La 18 mai 1858 primește hirotonia preotească și este numit profesor la Seminarul Teologic din Odesa, apoi inspector al Seminarului din Herson (15-12.1864) Din 1866 este profesor de religie la Școala de Comerț și Gimnaziului Nr 2 din Odesa. La 3 aprilie 1876 este ridicat în treapta de protoiereu. Peste patru ani primește călugăria (17.05.1880) și ridicat în treapta de arhimandrit (25.05.1880). La 10 august 1880 la Odesa, primește hirotonia ca episcop de Elisavetgrad, vicar al episcopiei de Hersones. Între 1883- 1892 a fost episcop de Turkestan și Tașkent.

La 21 noiembrie 1892 ajunge în fruntea eparhiei basarabene. Aici s-a arătat a fi o personalitate remarcabilă. Ducea o viață

de ascet avea preocupări multilaterale, de la familiarizarea cu trecutul și cu tradițiile locale, la creația literară originală. Scrisă și versuri. Cunoscut și apreciat de cercurile teologice și culturale din Rusia, a întreținut relații și a corespondat cu personalități importante: faimosul teolog, Mitropolitul Filaret (Drozdozov) al Moscovei și, pare-se, cu Gogol. Până târziu de tot arhiva sa a dat naștere unor legende: se presupunea că ar fi avut manuscrise de-ale lui Pușkin, care însă n-au fost găsite. Participa la redactarea revistei Кишиневские Епархиальные Ведомости. Edita ziarul Одесский Воскресный Листок. A colaborat cu revistele pentru copii Лучи și Звездочка la fel și la publicația Одесский Вестник publicând o serie de articole cu caracter religios-moral semnându-le cu pseudonimul Dictiodis (traducerea numelui Nevodicicov în limba greacă). La 26 ianuarie 1898 este pus în retragere "pentru vârsta înaintată". A locuit în casa arhierască din Izmail până în 1901, când se stabilește cu traiul într-o casa particulară din același oraș. La 10 martie 1910, la Izmail, își dă obștescul sfârșit.

De la PS Neofit au rămas o serie de lucrări importante, ce țin de apărarea credinței. Printre acestea vom menționa: Зерцало беспечных философов (scrisă între anii 1872-1873, pe când era, profesor la Seminarul Teologic din Chișinău. Manuscrisul se păstrează la AS a RM); Две статьи о Стурдзе, în Одесский Вестник, 1854 1855; Переписка с А. А Невским, în Журнал Общества Любителей Духовного Просвещения. 1909-1910; О serie de poezii duhovnicești, în Кишиневские Епархиальные Ведомости, nr. 19-21. 1908; О начале распространения христианства в Кишиневской епархии. 1908 ș.a.

Bibliogr.

1. Русский Паломник, nr. 25, 1908.

2. Пархомович, Иосиф. Архипастыри Кишиневской епархии. Кишинев, 1910

3. Buzilă, Boris. *Din istoria vieții bisericești din Basarabia*. Chișinău-București, 1994.

4. Păcurariu Mircea. *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*. Vol 3. București, 1994.

Fuștei Nicolae

NEVODICIKOV Neofit (1819, Peterburg - 10.02.1910, Izmail), teolog, scriitor bisericesc, ierarh al Bisericii Ortodoxe.

Provine dintr-o familie de nobili din gubernia Ecaterinoslav.

ÎNTREBĂRI DESPRE AVORT

(continuare din nr. 9(266))

8. A nu practica avortul contribuie la promovarea femeii în societate?

Da, deoarece a promova demnitatea femeii înseamnă în primul rând a reda importanța rolului de neînlocuit al mamei în societate. Propaganda mișcărilor feministe în favoarea avortului, la care se asociază diferite alte mișcări, organizații, partide politice pentru a scoate profit economic sau pentru a realiza capital politic, prezentând în termeni elogioși progresele științifice în tehnica avortului, prezentând nume celebre de femei care recurg la avort, prezentând dreptul la crimă ca pe o mare cucerire a timpurilor noastre și un semn al emancipării femeii, aduce în realitate un grav prejudiciu demnității femeii. Această propagandă a acreditat în mase ideea că un copil nedorit e un agresor față de care femeia are dreptul la legitimă apărare. Și a reușit mai ales să creeze o atitudine de dispreț și chiar de persecuție, de teroare față de mamele dispuse să aducă copii pe lume. Copilul conceput nu poate fi un agresor, deoarece un bărbat și o femeie care au raporturi sexuale știu ce urmează din acestea. Prin urmare, împlinind condițiile pentru conceperea unei noi vieți umane, noua ființă nu este un agresor, ci este un invitat. În loc de a culpabiliza și a umili femeile care doresc să aducă pe lume copii, ar trebui create condițiile necesare ca femeile să aibă posibilitatea de a deveni mame, chiar dacă nu pot sau nu vor să renunțe la o profesie în societate.

E interesant de observat că cei mai mulți partizani ai avortului, care consideră copilul nenăscut drept un agresor pe care-l condamnă la moarte fără drept de apel, se opun războiului și pedepsei cu moartea unde poate fi vorba într-adevăr de o agresiune.

Când e vorba de un război de agresiune oricine are dreptul de a-și salva propria viață ucigându-l pe agresor. De asemenea, când este vorba de pedeapsa cu moartea, este pedepsit un criminal care constituie un pericol pentru viața celorlalți, deci este un agresor, un vinovat care este executat prin sentința dată de un tribunal în urma unui proces. În cazul avortului, dimpotrivă, e ucis un nevinovat, o ființă pașnică, fără a i se face vreun proces.

«Ce se întâmplă cu un om care varsă sângele altui om? Aceasta este întrebarea adevărată și tragică. Problema vărsării de sânge, în sine, nu prezintă mare interes. Singura întrebare care merită să fie pusă este cea care privește urmările schimbării psihice care rezultă din degradarea spiritului uman...»

Ce se întâmplă în capul celor care consideră vărsarea de sânge drept o metodă acceptabilă din punct de

vedere social? Ce se petrece cu responsabilii sociali, cu intelectualii, cu activiștii, cu studenții, când omenirea recurge la moarte ca mijloc de viață?» (Dan Berrigan, No Bars To Manhood, 1970),

9. Legea trebuie să oglindească moravurile existente?

Dacă avortul ajunge să fie practicat de toată lumea, trebuie legalizat?

Lucrurile trebuie să stea tocmai invers: moravurile trebuie să urmeze legea. Introducând legea avortului în Franța, Simone Veil era conștientă de efectele pe care le va produce schimbarea legislației:

«Schimbând-o, voi puteți schimba întregul model de comportament uman.» (Times, 3 martie 1975)

Cei mai buni observatori consideră că multe femei care avortează ar fi ales o altă soluție dacă legea nu ar fi permis avortul. Prin urmare, nu moravurile rele fac ca legile să fie bune, ci dimpotrivă, legile bune și drepte fac cetățenii buni și moravurile bune. Statul trebuie să asigure respectarea egală a drepturilor tuturor cetățenilor, inclusiv ale copiilor nenăscuți și să-i apere pe cei slabi și nevinovați. În momentul în care permite uciderea celor mai nevinovați și mai neajutorați membri ai societății, statul se aliază cu delincvenții și cu cei puternici și, în acest caz, bazele democrației sunt distruse. Dacă legea trebuie să reflecte moravurile unui popor - în cazul nostru legea trebuie să reflecte avortul, adică o crimă practică de toată lumea - aceeași logică se poate aplica și altor delict și crime care pot fi practicate de toată lumea, cum ar fi: furtul, minciuna, violul, omuciderea pentru a reflecta moravurile existente.

«Respectul față de toate viețile omenești și de fiecare în parte a fost din totdeauna o piatră de hotar a medicinei occidentale și reprezintă principiul etic care i-a îndemnat pe medici în strădania de a menține, de a ocroti, de a îngriji, de a prelungi și de a ameliora orice viață umană.»

Deoarece etica veche nu a fost încă complet înlocuită, a apărut necesitatea de a se face deosebire între noțiunea de avort și aceea de ucidere care, pe plan social, continuă să provoace groază. Acest lucru a dus la o tendință curioasă: la evitarea datelor științifice pe care în realitate toți le cunosc și pe baza cărora e cunoscut faptul că viața umană începe în momentul concepției și continuă până la moarte, indiferent de faptul că individul se află înăuntrul sau în afara uterului. Considerabila virtuozitate semantică necesară pentru a justifica rațional avortul și a-l prezenta ca pe orice numai ca pe o suprimare a vieții nu, ar fi ridicolă dacă nu s-ar prezenta adesea la adăpostul unor

impecabile protecții sociale. Se consideră că acest soi de subterfugiu schizofrenic e necesar deoarece, dacă pe de o parte o nouă etică nu a fost încă acceptată, pe de altă parte cea veche nu a fost definitiv respinsă.» (Journal California State Medical, septembrie 1970)

10. În democrație este majoritatea care decide: prin urmare parlamentul poate schimba legea?

E fals să se creadă că democrația se realizează prin aplicarea mecanică și oarbă a regulii majorității. Nu majoritatea și nici măcar parlamentul nu hotărăște ce este bine și ce este rău și nu poate face ca o crimă să nu mai fie crimă pentru că o legalizează și declară că nu este crimă. Dacă, de pildă, într-o țară care se pretinde democrație, majoritatea cetățenilor votează și parlamentul legalizează exterminarea unei etnii, să zicem a evreilor, prin aceasta nu se poate afirma că genocidul este legitim și ca atare e justificat și încetează de a mai fi genocid. La fel prin faptul că într-o țară majoritatea cetățenilor votează și parlamentul legalizează avortul, nu înseamnă că avortul încetează de a mai fi o crimă și un delict. Trebuie făcută deosebire între justiție și legalitate: un lucru poate să fie legal, dar să nu fie just. Drepturile omului, în special dreptul la viață, inclusiv al copiilor nenăscuți, sunt anterioare oricărei legislații și independente de ratificarea din partea vreunui legislator. Ele sunt inalienabile și imprescriptibile; ele trebuie descoperite, recunoscute și proclamate de legislator; legislatorul care hotărăște după bunul plac ce este delict și ce nu este delict, se descalifică. Concepția că ceea ce hotărăște majoritatea este permis, duce la statolatricie și la crearea regimurilor totalitare. Acest stat divinizat în care dreptul nu este altceva decât expresia egoismului colectiv al unui popor, Hobbes îl numește Leviatan, după numele monstrului marin din Biblie. Statul devine astfel:

«Dumnezeul muritor? căruia îi datorăm pacea și protecția noastră. În virtutea autorității pe care a primit-o de la fiecare membru al Republicii, i-a fost conferită o putere, o forță atât de mare, încât poate provoca o teroare care îi permite să supună după bunul plac voințele tuturor în vederea păcii interioare și a ajutorului reciproc împotriva dușmanilor din afară.»

Astfel, democrația rău înțeleasă înseamnă sclavie voluntară, renunțare la libertate.

În fond ce fel de majoritate decide? Dacă astăzi un popor de 23 de milioane votează pentru avort, și comite un milion de avorturi pe an, peste 24 de ani vor fi 24 de milioane de victime. Și în acest caz minoritatea decide asupra majorității care nu are posibilitatea să decidă pentru propria viață.

De altfel discuția cu privire la legalizarea avortului nu e o dezbateră juridică sau legislativă, ci este un război; un război în sens unic, un război în care agresorul mai puternic elimină victima nevinovată, mai slabă. Iar ca temei juridic al agresiunii stă decizionismul: dreptul se încarnează în decizia politică. Și în acest caz legalitatea nu are nimic de-a face cu justiția, iar legile umane nu au nimic de-a face cu legile morale înscrise în însăși natura umană:

«Natura umană este ușor predispusă la acte de o mare răutate. Tot ceea ce cere ductila conștiință a omului e pretext de a se articula, după interes, cu complicitatea altor răi. Cu alte cuvinte, dacă scopul este considerat important și drept, orice mijloc pentru a-l realiza este considerat just. Greutatea vinei solitare nu e neapărat sesizată dacă mulți alții acționează la fel.»

E mai ușor pentru un om să ucidă dacă cei din jurul său ucid, și e mai ușor pentru om să ucidă, dacă a mai ucis. Acest lucru l-au cunoscut întotdeauna toți tiranii fanatici, de la stăpânitorii orientali ai antichității până la Torquemada, la Hitler, la Mao. Instinctele morale ale omului sunt în general fragile și, dacă nu sunt continuu regenerate printr-o angajare viguroasă, slăbesc până la dispariție.» (Edwin A. Roberts, National Observer, 18 ianuarie 1971).

Campania «Unul dintre noi» a strâns 1,2 milioane de semnături

Inițiativa «Unul dintre noi» a anunțat că a depășit pragul de 1,2 milioane de

semnături pentru campanie asociată. Conform sitului petiției, campania «One of Us» este o inițiativă a cetățenilor europeni care solicită «protecție juridică pentru demnitatea, dreptul la viață și integritatea oricărei ființe umane din momentul concepției, în spațiile ce țin de Uniunea Europeană, în care această protecție este de o importanță specială».

Într-un mesaj adresat membrilor campaniei, coordonatoarea Ana Del Pino afirmă că în timp ce s-a depășit

pragul dorit, strângerea de semnături nu încetează. Campania «Unul dintre noi», a spus ea, nu se poate opri din a depune eforturile necesare pentru apărarea embrionului uman în cadrul Uniunii Europene. «Vom continua să arătăm cât de profundă este obligația noastră de a apăra primul drept al omului. După cum este evident din logoul pe care l-am răspândit în toată Uniunea Europeană, fiecare ființă are dreptul la viață și la protecția cuvenită, indiferent de stadiul de

dezvoltare.»

Campania «Unul dintre noi», care urmărește și interzicerea finanțării activităților care presupun distrugerea de embrioni umani, a celebrat primul milion de semnături în septembrie. Del Pino spune că rezultatele dau organizatorilor curajul de «a cere un răspuns» din partea Uniunii Europene.

<http://www.catholica.ro/2013/10/07/campania-unul-dintre-noi-a-strans-12-milioane-de-semnaturi/>

Liderii principalelor comunități religioase ucrainene susțin calea integrării europene a Ucrainei

Liderii bisericilor și organizațiilor religioase din Ucraina sprijină politica integrării europene promovată de autoritățile de la Kiev. Despre aceasta se spune într-o declarație comună semnată inclusiv de Mitropolitul Kievului și al Întregii Ucraine, Vladimir, dar și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Ucrainene, Filaret.

Autorii declarației declară că poporul ucrainean „de mult timp este parte a civilizației europene” și că Ucraina în viitor trebuie să fie „un stat independent printre națiunile europene libere”.

Totodată, semnatarii, „cred că această alegere nu este și nu poate fi considerată drept opunerea Ucrainei față de vecinul istoric - Rusia. Deoarece statalitatea sa, istoria și cultura este, de asemenea, sunt strâns legate de Europa».

Documentul a fost semnat de liderul canonic al Bisericii Ortodoxe Ucrainene (Patriarhia Moscovei), Mitropolitul Vladimir, liderul Bisericii Greco-Catolice din Ucraina, Sveatoslav, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Ucrainene, Filaret, precum și rabinul principal al Ucrainei, Iakovov Dov Bleich, și președintele Administrației Spirituale a Musulmanilor din Ucraina, Muftiu Ahmed Tamim.

Lenta.ru

Reintroducerea orei de religie ca materie obligatorie în Spania

În Spania, ora de religie, care în timpul precedentului guvern socialist al lui José Luis Zapatero a devenit facultativă, fiind însoțită de introducerea noii discipline alternative de educație civică, ar trebui să revină în curând „materie normală și obligatorie” în toate școlile de stat și particulare. Aceasta este una dintre prevederile proiectului de Lege organică privind creșterea calitativă a educației, prezentat de guvernul popularului Mariano Rajoy. Legea a fost aprobată în aceste zile de Camera Inferioară a Parlamentului, în care coaliția condusă de Partidul Popular deține majoritatea absolută. Dacă legea va primi votul definitiv al

Senatului, religia va deveni din nou o materie din trunchiul de bază al școlarizării și va conta „cu toate efectele” în calcularea mediei anuale a elevilor, citim pe situl Radio Vatican.

La baza proiectului de lege se află documentul Episcopilor spanioli intitulat „Orientări pastorale pentru coordonarea familiei, parohiei și a școlii în transmiterea credinței”, publicat pe 20 mai 2013, în urma sesiunii de primăvară a Conferinței Episcopale. În documentul episcopal, care a preluat observațiile Papei Benedict al XVI-lea cu privire la așa numita „urgență educativă”, se afirmă că materia „religia catolică” nu poate fi redusă la un simplu tratat de religie sau de științe ale religiei, după cum solicitau mai mulți observatori, ci trebuie să își păstreze dimensiunea specifică de transmitere și de mărturie a credinței. Reforma învățământului, care a trezit dezbateri aprinse în rândul opoziției, își propune să ridice calitatea învățământului și să reducă indicele de abandon școlar, care în Spania ajunge la 25%. Totodată, proiectul de lege prevede reducerea drastică a cheltuielilor și încurajează inițiativele private în domeniul școlar.

Sursa: Radio Vatican

Slovenia introduce impozitul pe lăcașurile de cult

În Slovenia, creștinii – catolici, ortodocși, luterani și neoproteștanți – dar și musulmanii vor trebui să plătească impozit la stat pentru respectivele lăcașuri de cult. Noua măsură fiscală a guvernului de la Ljubljana a trezit nedumeriri și îngrijorare în rândul comunităților religioase, care au semnat o declarație comună de protest și îndemn la dialog, specificând că impozitarea este nu numai injustă, pentru că reduce fondurile destinate asistenței săracilor, ci și discriminatorie, pentru că supune credincioșii la o dublă impozitare, atât ca cetățeni cât și ca membri ai respectivelor comunități religioase, se explică în relatarea de pe situl Radio Vatican.

În Declarația comună, potrivit cotidianului L'Osservatore Romano, semnatarii fac referință explicită la Constituția Sloveniei și la normativă europeană în domeniu. „Dorim să aducem aminte”, se citește în declarație, „că dreptul la liberul exercițiu al religiei se bucură de o protecție constituțională specială și nu poate fi redus sau abolit temporar sau permanent printr-un mijloc oarecare. La rândul său, Uniunea Europeană respectă un atare statut garantat prin Constituție în privința libertății de religie. Tratatul privind funcționarea

Uniunii Europene solicită țărilor să recunoască identitatea și contribuția specială a Bisericilor și a celorlalte comunități de credință din statele membre. Tratatul angajează în același timp Uniunea Europeană la un dialog deschis, transparent și continuu cu Bisericile și cu celelalte comunități de credință”.

În Declarația comună, Consiliul Bisericilor Creștine și Comunitatea Islamică din Slovenia își exprimă îngrijorarea cu privire la introducerea, din partea Guvernului, a unei taxe pe clădiri și a noilor modificări la legea asupra libertății religioase, care reglementează raporturile dintre diferitele confesiuni și stat. Semnatarii cer să se țină cont de pagubele grave pe care le presupune o impozitare injustă asupra lăcașurilor de rugăciune. Proiectul de lege privind impozitarea clădirilor, care ar cuprinde și spațiile destinate rugăciunii și cultului, riscă să provoace o reducere a fondurilor destinate carității și ajutorării aproapelui.

În prezent, comunitățile religioase din Slovenia plătesc impozit pe toate clădirile în proprietate cu excepția celor destinate exercitării cultului și a edificiilor scutite prin hotărârile administrației locale. Proiectul de lege în materie prevede abolirea

eventualelor scutiri introduse de primării și introducerea unei taxe asupra lăcașurilor de cult, care merge de la 0,5% până la 0,1% din valoarea clădirii. O asemenea măsură legislativă comportă o ulterioară presiune fiscală, mai ales asupra parohiilor și a ordinelor călugărești. Legea este definită în Declarație „discriminatorie”, pentru că „il supune pe cel care crede la o dublă impozitare, mai întâi ca cetățean și apoi ca membru al comunității” din care face parte. Și aceasta pentru a-și vedea împlinit dreptul constituțional la libertatea cultului.

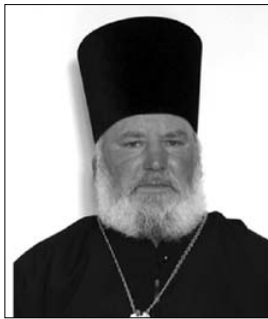
Reprezentanții religiilor au cerut guvernului să deschidă un dialog pe toate fronturile care ating viața religioasă a persoanei. Declarația este semnată, în numele Bisericii Catolice, de președintele Conferinței Episcopale, Mons. Andrej Glavan; pentru Biserica Ortodoxă Sârbă din Slovenia, de Vicarul Mitropolitului de Zagreb-Ljubljana, pr. Željko Lubarda; pentru Comunitatea Luterană Evanghelică de Episcopul Geza Erniša; iar în numele Comunităților Penticostale Evanghelice, de suprintendentul Daniel Brkič. Din partea Comunității Islamice locale, a semnat secretarul acesteia, Nevzet Porić.

Rebelii au distrus Biserica Sfinții Serghie și Vah din Maaloula, furând și distrugând icoane cunoscute în întreaga lume

Această biserică a fost construită la începutul secolului al IV-lea în cinstea creștinilor executați pentru credința lor. În ultimul timp, aici era o mănăstire de călugărițe, însă, odată cu apariția în zonă, acum o lună, a rebelilor din gruparea teroristă Al-Nusra, călugărițele s-au refugiat la Mănăstirea Sfintei Tecla, unde în prezent se ascund de rebeli împreună cu 40 de copii orfani. La această mănăstire nu se poate ajunge din cauza lunetiștilor, care nu-i cruță nici chiar pe ziaristi. „Vina” Bisericii Sfinților Serghie și Vah a fost că se situa în imediata apropiere de hotelul „Safir”, care era folosit pentru odihna pelerinilor creștini și turiști, iar apoi ocupat drept poziție a

extremiștilor islamici. Armata siriană a egalat hotelul cu pământul, dar militanții se ascund în continuare în subsoluri și peșterile din apropiere. Au fost pierdute pentru totdeauna icoana unică a Sfinților Serghie și Vah, pictată în secolul al XIII-lea, care era situată chiar la intrare. S-a distrus iconostasul și icoana sa centrală pictată în secolul al XVIII-lea, icoanele Maicii Domnului și a lui Hristos. Nu mai există altarul consacrat Sfinților Serghie și Vah. Este dificil de precizat cât timp și efort le va trebui cercetătorilor pentru a stabili prejudiciul, dar și după opinia unui amator, biserica nu mai este recuperabilă

Necrolog

Pe 17 septembrie 2013, credincioșii parohiei Lipoveni, rn. Cimișlia, l-au petrecut pe ultimul drum pe cel care timp de 23 de ani le-a fost păstor spiritual părintele Ioan Teodor Teacă.

Născut la 2 aprilie 1953, părintele Ioan a fost hirotonisit în

treapta de diacon în data de 30 iulie 1990 iar în trapta de preot în data de 14 august același an de Înalț Preasfințitul Vladimir, pentru parohia Lipoveni, rn. Cimișlia. Slujba înmormântării a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu protopopul de Cimișlia Prot. Nicolae

Goreanu.

Preasfințitul Anatolie, împreună cu clerul și credincioșii Eparhiei de Cahul și Comrat aduce condoleanțe familiei îndurerate, prietenilor și credincioșilor păstoriți de părintele Ioan.

Dumnezeu să-l odihnească!

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la „Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLIFICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

„Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fuste_i_nicolae@yahoo.com

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia „Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1638